

tens økonomiske Stilling gennem Midlernes Anvendelse paa en anden Maade. Jeg har ikke jagt eller tænkt paa, at det ærede Medlem vil Landets Undergang, Statens Svækkelse eller Sligt; saaledes forstod jeg det ærede Medlems Udtalelse, og jeg kan vel derfor have nogen Grund til at værge mig imod, at jeg skulde have foranlediget ham til at tale saaledes; det ønsker jeg slaaet fast. Jeg udtalte, at man maatte se ikke at komme til at undergrave Sygefærernes Virksomhed, og det tror jeg, man let kommer til ved at gaa den Vej, som er foreslaaet i det ærede Medlems Forslag. Det ærede Medlem rørte lidt ved dette Punkt og mente, at det kun var den relativt velhavende Del af Befolkningen, der sluttede sig til Sygefærerne. Deri tror jeg, det ærede Medlem tager fejl. Jeg kjenner i alt Fald i Landbosforhold Folk, som ere stillede lige fra Haanden i Munden — Folk, som det ærede Medlem fra Veile Amts 5te Valgkreds (Bertelsen) ikke vilde regne med — som have sluttet sig til Sygefærerne. Ganske vist er det ikke med meget stort Bidrag; men haade efter mit personlige Kjendskab dertil og efter de mig forelagte Oplysninger hvedes der Bidrag selv fra Folk, som er meget ringe stillede, saa jeg tror, at man ved at hjælpe denne Institution noget paa Vej vil kunne udvilde den til Held. Hvad særlig de høbenhavnste Forhold angaar, vil det ærede Medlem jo kende dem, og er der noget Sted, hvor disse Forhold ere udviklede paa en god og heldig Maade, er det ganske vist her. Der har i de Arbejderkredse, som for en Del slutte sig til det ærede Medlem, saa vidt jeg kan se, efter hvad der nu foreligger for mig bearbejdet, paa Sygefærernes Omraade gjort sig en sikker Tradition gjældende fra Laugsvæsenets Tid, som er gaaet over i det nuværende mindre organiserede Samfund. Jeg tror, det er det Gæst, der skaar tilbage som en virksom Faktor fra Laugsvæsenets Tid, og efter at have faaet Diet op for det, — jeg tror at have set rigtigt efter det Kjendskab, jeg har til Forholdene — mener jeg ogsaa, at det er en Organisation, man maa bygge paa. Jeg tror, at der er Noget at gjøre ad den Vej, og jeg vil i hvert Tilfælde forsøge, om man ikke kan komme frem ad den Vej. Lige overfor det ærede Medlem for Veile Amts 5te Valgkreds (Bertelsen), som udtalte en Del, hvis Rigtighed jeg i alt Fald i flere Punkter maa erkjende, og omtalte Forhold, som jeg personlig kjenner meget godt, Forhold af lignende Art, som jeg ogsaa har set paa om end med noget andre Mine end det ærede Medlem, skal jeg

bemærke, at det dog kunde være, at det ikke var rigtigt at svække Kommunernes Stilling overfor Fattigvæsenet alt for stærkt. Det kunde være, at man ikke paa en Gang skal give en overordentlig let Afgang til Fattigvæsenet og udelukke det fra at medføre noget Ansvar for den Paagjældende. At give alt for let Afgang til Fattigvæsenet har sin farlige Side, og det har den hurtige Eftergivelse ogsaa. Det vilde da være langt mere tillokkende, end det nu er, at søge Fattighjælp, og man vilde let faae et langt større Antal Mennesker under Fattigvæsenet, end man nu har. At man iøvrigt, som det ærede Medlem nævnte, ved de kommunale Styrelser skal være omfjtsfuld og human lige overfor de Fattige, erkjender jeg fuldt vel. Men det er ikke saaledes paa en Gang at skjære alle traditionelle Baand over og tro, at man kan faae en lige god Ordning for det. Det gjør man ikke, det vil ikke lykkes.

Forslagsstilleren (B. Holm): Det ærede Medlem fra Fredensborg (Hage) sagde, at han aldrig havde været en Modstander af Statsstiftud til humane Institutioner, naar Forslag derom kom frem paa en fornuftig Maade. Det gjør mig ondt, at jeg ikke endnu nogenstunde har lagt Mærke til, at det ærede Medlem har fundet, at noget Fornuftigt er kommet frem i den Retning. Jeg har endnu aldrig lagt Mærke til, at det ærede Medlem har støttet noget Forslag i den Retning. Hvorfor kommer han da ikke selv frem med noget Fornuftigt? Jeg anbefaler det ærede Medlem at stille Forslag i den Retning, som ere fornuftigere end de, der ere komne fra os og fra Regjeringen. Naar man tror at kunne kassere Alt, hvad der kommer fra Andre, fordi det ikke er fornuftigt, maa man vel selv sidde inde med noget kolossal Fornuftigt. Jeg opfordrer det ærede Medlem til at komme frem med disse fornuftige Forslag, for at vi kunne skjønne derover, ligesom han saa hensynsløst skjønner over vore Forslag. Det ærede Medlem sagde, at det Part, hvortil jeg hører, hovedsagelig arbejder paa at lede Arbejderne hen til at sætte en Væ i at modtage Understøttelse eller at betragte det som en Ret, der tilkommer dem. Det ærede Medlem skulde nærmere undersøge, hvad det er, vi arbejde for. Hvis han betegner dette som en ærlig Udtalelse overfor os, haaber jeg, at han da vilde vinde en langt ærligere Erkjendelse af, hvad vi arbejde for. Vi arbejde ikke for, at Understøttelsen skal være en Ret for Arbejderen uden under de nuværende Forhold.